

biberitis, mortem Domini annuntiabitis, id est, celebrabitis, cum fidei professione & gratiarum actione, donec veniat, id est, rursus appareat iudicaturus vivos & mortuos. Quo ultimo adventu circumscribit durationem seculi, atq; perpetuum Cæne Dominica usum fore declarat. Addunt quidem deinde hæc verba. Cum quo fine & alter illustrissimus coniungendus est, unio scilicet & communio cum Christo, ac participatio omnium beneficiorum eius, quem Paulus explicat 1. Cor. x. 16, 17. quia, inquit, unus panis, unum corpus multi sumus. & cap. xij. 13. Et omnes una potatione potati sumus in unum spiritum. Sed eo ipso non obscure significant finem illum, principalem finem non esse, & loca, quæ fini isti probando allegant, talia sunt, ut probando isti sine controversia non serviant, & alio longè referantur a quibusdam interpretibus. Primus enim locus qui ex j. Cor. x. 16. 17. desumptus est. Quia unus panis, unum Corpus multi sumus, referri aliquando solet ad caritatis mutuae, quæ inter Christianos vigere debet, testificationem, quatenus, videlicet, illi eodem pane vescentes, & ex eodem poculo bibentes, publicè testantur se veluti panis unus est, ita unum corpus vinculo caritatis compactum esse, quod communionem habet cum solo Christo, ejusq; cultu, & ab idolorum omnium cultu separatum ac segregatum est: Atq; hoc ipso sensu versum hunc explicat Leitura ipsorum Censuram, quam ante Cæne Dominicæ celebrationem prælegere in templis suis solent. Quamquam verisimilius est, si scopus Apostoli videatur, versum istum non de unione & conjunctione Christianorum inter se per caritatis mutuae vinculum, sed de unanimi potius eorum professione agere, qua publicè testantur, se veluti unum corpus, ex uno pane participantes, eodem modo indivulsè adhærere unico Domino ac Capiti suo Jesu Christo, qui pro ipsis mortuus est, ejusq; unius cultui & obsequio sic devotos ac consecratos esse, ut cum aliis omnibus Idolorum cultibus commune nihil habere velint. Unde rectè Beza communionem exponit, per efficacem tesseram nostræ cum Christo conjunctionis, atq; adeo incorporationis. Communio itaque hic non significat realem cum ipsa physica corporis & sanguinis Christi substantia unionem, sed tantum professionem unius ejusdemq; cultus significat, quo Christo uni Domino suo adhærere Christiani, & quam solemniter testantur, cum memoriam mortis ejus celebrant isto ritu, quem ipse instituit; uti apparet ex vocis istius usu in sequentibus, ubi qui victimas Idolis immolatas edunt, *κοινωνοὶ* dicuntur altaris vers. 18. & mensæ *Demoniorum*, vers. 21. adeoq; ipsorum demoniorum vers. 20. Alter

Sensus loci
1. ad Co. inth.
x. 16. 17.

R r r

locus,